

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ebrietas excuset à peccato? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

bolo, non quia sint alijs grauiora, sed quia sunt apud homines frequentiora.

Ad secundum dicendum, quod bonum rationis impeditur dupliciter. Vno modo, per id quod est contrarium rationi. Alio modo, per id quod aufert vsum rationis. Plus autem habet de ratione mali id quod contrariatur rationi, quam quod ad horam vsum rationis aufert. Vfus enim rationis potest esse & bonus, & malus, qui tollitur per ebrietatem. Sed bona virtutum quæ tolluntur per ea quæ contrariantur rationi, sunt semper bona.

Ad tertium dicendum, quod seruitus est consecuta ex ebrietate occasionaliter, in quantum Cham maledictionem seruitutis in sua posteritate accepit, propter hoc quod irrisit patrem inebriatum; non autem seruitus fuit directe pœna ebrietatis.

ARTIC. IV.

Utrum ebrietas excuset à peccato?

727
1. 2. q. 76
art. 4. ad
1. & 4.
Et 2. dif.
21. q. 2.
a. 2. ad 2
* c. 5. in
med.
† c. 5. &
11.
lib 22. c.
44. t. 6.
* arti. 1.
huius q.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod ebrietas non excuset à peccato. Dicit enim Philosophus in 3. Ethicor. * quod ebrius meretur duplices maledictiones. Ergo ebrietas magis aggrauat peccatum, quam excuset.

¶ 2 Præterea, Non excusatur peccatum per peccatum, sed magis augetur. Ebrietas autem est peccatum. Ergo non excusat à peccato.

¶ 3 Præterea, Philosophus dicit in 6. Ethicor. † quod sicut ratio hominis ligatur per ebrietatem, ita ligatur per concupiscentiam. Sed concupiscentia non excusat à peccato. Ergo etiam neque ebrietas.

S ED contra est, quod Loth excusatur ab incestu propter ebrietatem, vt Augustinus * dicit contra Psestium.

RESPONDEO dicendum, quod in ebrietate duo attenduntur, sicut dictum * est, scilicet defectus consequens, & actus præcedens. Ex parte autem defectus consequentis, in quo ligatur vsum rationis, ebrietas habet excusare à peccato, in quantum causat inuoluntatem.

tan
de
pra
pe
for
cul
te
Jun
dan
Dir
nu
flur
inc
dic
sed
dup
cun
Poli
tur
Arif
utili
veni
quod
A
cafa
sed
A
zora
tant
con
infr
D
te, q
viciu

tarium per ignorantiam . Sed ex parte actus præcedentis videtur esse distinguendum: quia si ex actu illo præcedente subsecuta est ebrietas sine peccato , tunc peccatum sequens totaliter excusatur à culpa , sicut fortè accidit de Loth . Si autem actus præcedens fuit culpabilis, sic non totaliter aliquis excusatur à peccato sequenti, quod scilicet redditur voluntarium ex voluntate præcedentis actus: in quantum scilicet aliquis dans operam rei illicitæ incidit in sequens peccatū . Diminuitur tamen peccatum sequens , sicut & diminuitur ratio voluntarij . Vnde Aug. dicit contra Faustum * , quòd Loth culpandus est , non quantum ille inceffus, sed quantum ebrietas meruit.

lib. 22. c. 44. to. 6.

Ad primum ergo dicendum, quòd Philosoph. non dicit quòd mereatur grauiorem maledictione ebrius, sed quòd mereatur duplicem maledictionem propter duplex peccatum. Vel potest dici quòd loquitur secundum legem cuiusdam Pittaci, qui, vt dicitur in 2. Polit.* statuit quòd ebrij si percuterent, plus puniretur quàm sobrij: quia plures s̄ iniuriantur: in quo vt Aristot. ibidem * dicit, videtur magis respexisse ad vtilitatem, scilicet vt cohiberentur iniuriæ, quàm ad veniam, quam oportet habere de ebrijs propter hoc quòd non sunt sui compotes.

In s. 5. t̄ adde: dum sunt ebrij, q̄ dum sunt sobrij.

Ad secundum dicendum, quòd ebrietas habet excusare peccatum, non ex ea parte qua est peccatum, sed ex parte defectus consequentis, vt dictum * est.

* eod. loc. nunc dicto.

Ad tertium dicendum, quòd concupiscentia non totaliter ligat rationem sicut ebrietas , nisi forte sit tanta quòd faciat hominem insanire . Et tamen passio concupiscentiæ diminuit peccatum, quia leuius est ex infirmitate, quàm ex malitia peccare.

In co. ar.

QVÆST. CLI.

De castitate, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de castitate . Et primò de ipsa virtute castitatis. Secundò, de virginitate, quæ est pars castitatis. Tertio, de luxuria, quæ est viciū oppositum .

Q 4 ¶ Cir-